

διὰ τὸ πάπλωμα καὶ βούδι καὶ ^β ἀγελάδα. Διὰ τοῦτο μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν τως ἐνέφανίστηκαν ἐ¹⁰ μπροστε εἰς τὴν ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη παρόν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ μίλησαν πᾶσα τως δι¹¹ καίωμα ἐκ στόματος καὶ διὰ γράφου καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ ^γ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ βλέποντας τόσες ^δ μαρτυργές καὶ θύμησες καὶ πρεντετζιόνες ποὺ ἔχουν ἔνας περὶ τοῦ ἄλλου, διὰ τοῦτο ἀ¹⁴ ποφασίζου ὅτι ὅλες των οἱ πρετετζιόνες ποὺ <π>ρετεντέρει ἔνας περὶ τοῦ ἄλλου τόσο ὁ Μᾶρκ(ος) ποὺ ¹⁵ γυρέβγει ἔνα βουσὶ κρασὶ καθὼς νομινάρει ἡ γραφὴ ποὺ τοῦ ἥστειλεν εἰς τὴν Σμύρνη τόσο ποὺ γυ¹⁶ ρέβγει ἔνα βόδι νιντρᾶδες καλοργές δοκάρια τῶν χωριῶν καὶ εἴτι ἄλλη πρεντετζιόνε ποὺ ¹⁷ εἶχεν μὲ τὸν παπᾶ τὸν ἀδελφόν του νὰ μὴν μπορῇ νὰ τοῦ γυρέβγη τίβοτας τόσο ἀκόμα ¹⁸ καὶ ὁ ἄνωθ(εν) παπᾶ κύρι Γιάννης ποὺ πρετεντέρει ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του βουτζὶ κρασί, χαράτζια ¹⁹ τῶν πραμάτω κοπιαστικὰ καὶ εἴτι ἄλλη πρεντετζιοῦ ἔχει μαζὶ του νὰ μὴν ἔχῃ νὰ ²⁰ πάρῃ τίβοτας ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του τὸ Μᾶρκο ἔξοχως τὴν κρίσι ποὺ ἥκαμεν ὁ ²¹ καδής ποὺ ἐπῆγαν μὲ τὸ θέλημά τως τὰ ἄνωθ(εν) δύο μέρη καθὼς μιλεῖ τὸ χονγγέτι τοῦ Μάρκου ²² καὶ ἐκοντεταρίστηκεν ὁ Μᾶρκος καὶ πῆρεν ὅρκο μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἄνωθ(εν) παπᾶ Ιωάννη ²³ νὰ εἴναι καλὴ ἡ ἀπόφαση ποὺ ἥκαμεν ὁ καδής κατὰ τὸν ὅρκο ποὺ ἐπῆρεν ὁ ἄνωθ(εν) Μᾶρκος ²⁴ καὶ νὰ τοῦ στρέψῃ τὸ κριθάρι τοῦ Μάρκου ὁ ἄνωθ(εν) παπᾶ Ιωάννης ποὺ τοῦ ἥσπερεν τὸ χωράφιν του καὶ ²⁵ νὰ κρατήσῃ τὸν κόπον του στὸ κριθάρι καθὼς τοῦ ἀνγγίζει τὸ βούδι ποὺ πρετεντέρει ὁ Μᾶρκ(ος) ²⁶ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ λάβῃ τίβοτας. "Ετζὶ ἔκριναν καὶ ποφάσισαν καὶ θέλουν ἀπογράψουν καὶ ²⁷ ὑποκάτωθεν.—

²⁸ Γιάκουμ(ος) Σκούταρης πίτροπ(ος) καὶ κριτής βεβαιώνω τάνωθεν.—

²⁹ Σπηλιώτης Σαντοριναῖ(ος) πίτροπ(ος) καὶ κριτής βεβαιώνω τάνωθεν.—

119

ΓΑΚ, Κῶδιξ Μυκόνου 139, φ. 13

1714 Δεκεμβρίου 9

Συγκυριότης ἐκκλησίας

1714 Δικεμβρίου 9 Μύκονος:—

² Τὴν σήμερον ὁ πανιερώτατος ἡμῶν ἀφέντης καὶ δεσπότης κύριος κύριος

³ κύριο Κοσμᾶς, ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσ(α)

⁴ εἰς τὴν Λασκαρίνα, γυνὴ τοῦ Ἀνδρέα Μαραμπότου εἰς πρόσωπον τοῦ ἀνδρό⁵,

της καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρος ὁ ἵερομόναχος Σαντοριναῖος. Ἀφορμὴ διὰ ⁶ μίαν ἐκ-

κλησίαν ὅπου μαζὶ ἔχουν τοὺς ἀγίους Ἀιαργύρους τιποθε⁷ μένη στὸ Παραπόρτι.

Τὴν ὁποίαν ἐκκλησία μὲ τὸ νὰ ἔχῃ ἡ ἄνω(θεν) ⁸ Λασκαρίνα τὰ τρία μερτικὰ καὶ

ἄνω(θεν) ιερομόναχος τὸ ἔνα ἐπρε/θεντέριζεν ὅτι νὰ βάλῃ τρίτον πρόσωπον νὰ λειτουργῇ τρεῖς Κυρια/κὲς καὶ ὁ ἄνω(θεν) ιερομόναχος τὴν μία. Ἐπὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος ἐπρετεν/τέριζεν ὁ ἄνω(θεν) ιερομόναχος νὰ λειτουργῇ αὐτὸς μέσα κατὰ τὴν /¹² συμφωνίαν, ὅπου ἀνάμεσόν τως ἐκάμασι ἔως νὰ γενῇ ὁ υἱὸς τῆς αὐτῆς /¹³ Λασκαρίνας ιερεὺς καὶ νὰ τῆς ἐδίνῃ πᾶσα Κυριακὴ τρία ψωμία. Μὲ /¹⁴ τοῦτο νὰ παγαίνῃ καὶ ἡ ἄνω(θεν) Λασκαρίνα τὴν εὐλογίαν της πᾶσα Κυριακὴ /¹⁵ εἰς τὴν ὅμοια ἐκκλησία καὶ νὰ τῆς δώνῃ καὶ πᾶσα Μεγάλη Λαμπρὴ /¹⁶ καὶ πᾶσα Χριστούγεννα τρεῖς πίττες. Καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν κάμνουν καλὰ /¹⁷ ἀνάμεσόν τως ἐνεφανίστηκαν ὅμπρὸς εἰς τὴν δικαιοσύνη τῆς πανιερότης του /¹⁸ διὰ νὰ δικαιοθεοῦσι καὶ ἡ ἄνω(θεν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ με/γάλην στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων κρίνει καὶ /²⁰ ἀποφασίζει ὅτι ὁ ἄνω(θεν) ιερομόναχος Σαντοριναῖος νὰ λειτουργῇ μέσα /²¹ στὴν ἄνω(θεν) ἐκκλησίᾳ ἔως νὰ γενῇ ιερεὺς ὁ υἱὸς τῆς αὐτῆς Λασκαρίνας. Μὲ /²² τοῦτο νὰ τῆς ἐδώνῃ πάντα, καθὼς ἄνω(θεν) ἐσυμφώνησαν καὶ ἀν ἀλλέως /²³ ἥθελε πράξουν θέλει τοῖς παιδεύσει ἡ πανιερότη του μὲ ἐκκλησιαστικὴν /²⁴ παίδεσιν καὶ τὰ ἔξῆς. "Ετζι ἔκρινεν καὶ ἀποφάσισεν καὶ θέλει γράψει /²⁵ καὶ ὑποκάτωθεν ξεκαθερίζοντ(ας) ἀκόμα ὅτι τοῖς Κυριακὲς ὅπου /²⁶ ψάλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἄνω(θεν) Ἀνδρέα εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησία ἀν πᾶν οἱ ἐνορίτες τοῦ /²⁷ ἄνω(θεν) Σαντοριναίου νὰ ψαλθοῦν νὰ μὴν μπορῇ νὰ τοῖς διασείσῃ τιν(άς). 'Ομοίως /²⁸ νὰ γροικάται καὶ ὅνταν ψάλλῃ ὁ ἄνω(θεν) Σαντοριναῖος εἰς τοῖς ἐνορίτες τοῦ ἄνω(θεν) /²⁹ Ἀνδρέα τοῦ υἱοῦ. Περὸ δὲ τὰ σύμφορα τῆς ἐκκλησίας νὰ παίρνῃ κά/θετος ἔνας καθὼς ἔχει ὡς ἄνω(θεν), λέμε ἦγου τὰ τρία μερτικὰ ὁ υἱὸς /³¹ τοῦ ἄνω(θεν) Ἀνδρέα καὶ τὸ ἔνα ὁ ἄνω(θεν) Σαντοριναῖος καὶ ἀν δὲν στέργουν /³² στὴν αὐτὴ συμφωνία νὰ ἔχουν ἄδεια νὰ τὴν πουλοῦν, ὅποιος δὲν στέργει ἦγου τὸ /³³ μερτικόν του φυλάζοντ(ας) τὰ δικαιώματα τοῦ πρόθιμου ἀν θέλῃ νὰ τὴν /³⁴ ἀγοράσῃ καὶ τὰ ἔξῆς: ἔχωντας κάθε ἔνας τὸ διάφορον τῶν ἐνοριτῶν αὐτοῦ.—

/³⁵+ ὁ Σίφου Μακάριος βεβαιοῦ.

120

Γ Α Κ, Κῶδιξ Μυκόνου 139, φ. 16

1715 Ιανουαρίου 25

Kēdros diaithikōn

1715 Ιουν[ν]ουαρίου : - 25 Μύκον(ος)

/² Προκαθεζόμενος ἡ ταπεινότης ἡμῶν μετὰ τῶν ἐντιμοτάτων ἐπιτρόπων /³ καὶ κριτάδων τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένην/⁴ης ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος ὁ πνευματικὸς Καλλίνικος Μπαούς καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον /⁵ μέ-

